

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: СУ I-1-58/12
Дана: 24. октобра 2012. године
К р а г у ј е в а ц

З А П И С Н И К

Са Округлог стола на тему: „Закон о изменама и допунама Кривичног законика и Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку“ одржаног дана 24.10.2012. године

Присутни: в.ф. председника Апелационог суда у Крагујевцу Весна Петровић, државни секретар Министарства правде Републике Србије Данило Николић, професор Правног факултета у Крагујевцу Станко Бејатовић, представник ОЕБС-а Мирољуб Станисављевић, Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу Небојша Будић, судије кривичног одељења Апелационог суда у Крагујевцу, в.ф. председника Вишег и Основног суда у Крагујевцу, председници кривичних одељења виших и основних судова са подручја Апелационог суда у Крагујевцу, виши и основни јавни тужиоци и заменици са подручја Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу.

Започето у 12,00 часова

Округли сто на тему Закон о изменама и допунама Кривичног законика и Закона о изменама и допунама Законика о кривичном одељењу отворила је в.ф. председника Апелационог суда у Крагујевцу Весна Петровић и навела да јој је част и задовољство да данас поздравим државног секретара Министарства правде Републике Србије господина Данила Николића, као и професора Правног факултета у Крагујевцу Станка Бејатовића, иначе чланове радних група Министарства правде РС, као и господина Мирољуба Станисављевића представника Мисије ОЕБС-а. Такође је поздравила и све присутне судије кривичаре и председнике судова, као и јавне тужиоце и њихове заменике и судијске помоћнике.

Навела је да чланове радних група за израду радне верзије Закона о изменама и допунама Кривичног законика, као и радне верзије Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку нема потребе посебно представљати и то господина Данила Николића кога сви знају као дугогодишњег судију и

председника Окружног суда у Нишу чији су реферати дуго година слушани у Врњачкој Бањи, а затим и читани у Билтену Врховног суда, док је професор Станко Бејатовић такорећи домаћин јер се много пута председавао разним научним скуповима са темом кривичног законодавства у овој сали и најзаслужнији је за успешно остварену сарадњу између судова у Крагујевцу – практичара и науке коју као професор представља.

Навела је да су теме данашњег округлог стола радне верзије Закона о изменама и допунама Кривичног законика, као и радна верзија измена и допуна Законика о кривичном поступку.

Отворила је јавну расправу и позвала све присутне да узму активно учешће у раду овог округлог стола, дају своје предлоге, сугестије и примедбе јер је циљ ове јавне расправе да се добију што квалитетнији закони који ће бити ефикасни инструменти за борбу против криминала.

Након јавне расправе радне групе ће наставити са радом, те ће предлози изнети на данашњем округлом столу бити драгоцени за унапређење нашег кривичног законодавства.

За овим је дала реч државном секретару Министарства правде и државне управе господину Данилу Николићу.

Државни секретар Министарства правде и државне управе Данило Николић поздравио је све присутне колеге и колегинице и навео да му је велико задовољство што је данас присутан на овом округлом столу. Навео је и то да су присутне судије и тужиоци, као и он, прошли разне промене и замолио судије који 2009. године нису реизабрани, а сада су враћени, да све оно лоше оставе иза себе и да буду на висини задатка што се од њих као судија и очекује. Навео је да оног тренутка кад је држава допустила и решила по нашем уверењу да се колегијуми судова не питају о стручности и подобности и достојности како то сада зовемо судија, мисли да је та кадровска политика испуштена и да је отишла у неке друге воде и тражењу подршке у моћним људима из овог или оног сектора, а да ће Министарство правде и државне управе, чији је он државни секретар, учинити све да тога не буде. Но да ли ће тога бити зависи и од тога кога бирамо у Високи савет судства и колико политика на то утиче, да ли треба да буду преставници неке политичке опције, додајући да свакако чланови Високог савета судства не би требали да буду политички оријентисани, а да он лично не улази у ту анализу већ то препушта Високом савету судства. Приликом првог реизбора није реизабрано 826 судија и преко 200 заменика тужилаца, исти су били три године ван посла, а сада је велики број њих поново враћен, а све ће то морати да плати држава, додајући да је на ово указивала и Међународна заједница, као и на остале недостатке раније реформе правосуђа. Овом приликом указује да је потребно интегрисати у правосуђе преко 600 судија и преко 123 тужиоца и да се размишља о томе како то може да се учини и да буде добро за судове и грађане Србије, с обзиром на многобројне примедбе и чињеницу да постојећа мрежа судова није била оправдано предложена. Постојећом мрежом судова од 138 судова направљено је 34, а сет правосудних закона је донет по хитном поступку такорећи у тајности без јавне расправе. Навео је да су на овај начин постојећом мрежом судова створени огромни трошкови за државу.

Даље је навео да су му две ипо године које је провео у адвокатури помогли да има другачији поглед на посао који обавља, додајући да су судије под сталним притиском и имају неки уграђен одбрамбени став и да је његово лично уверење да никада није било веће аутоцензуре код тужилаца и судија него сада. Од тога се морамо бранити и реаговањем суда, тужилаштва као и Министарства правде и државне управе. Рекао је да су судије у обавези да раде свој посао уз пуну слободу на основу предмета и конкретних чињеница, а да заменицима тужилаца треба дати већу самосталност.

Што се тиче мреже судова државни секретар Данило Николић навео је да је радна група за израду Закона о изменама и допунама Закона о седиштима судова и јавних тужилаштва донела критеријуме на основу којих ће у новој мрежи судова по његовом сазнању бити враћено 35 до 40 основних судова, јер је интенција да остане само мали број судских јединица, обзиром да су постојећи трошкови у судским јединицама енормно велики. Што се тиче Апелационог суда у Крагујевцу, на подручју овог суда биће враћено доста основних судова, додајући да лично није сигуран да ли ће или не бити враћен Основни суд у Тополи. Такође је постојећа мрежа тужилаштва нерационална, трошкови су огромни обзиром да су тужиоци изабрани и постављени на 100-200 километара од пребивалишта.

Када су у питању судије које су сада враћене, по његовом мишљењу нема другог решења осим да се стање врати на период децембар 2009. године, јер на други начин не би постигли равноправност оних судија који су реизабрани и оних који су сада враћени. У прелазним и завршним одредбама предлога Закона о изменама и допунама Закона о судијама предложено је да се премештај судије може вршити без сагласности судије. Не можемо оставити ситуацију да у Врховном суду треба да буде 56-57 судија кад се сви врате а треба 30 судија, ако оставимо законско решење да судију не можете вратити у други суд, већ се ово може превазићи, како је већ напред навео, прелазним и завршним одредбама Закона о судијама и навео је да се нада да ће Високи савет то одлучити коректно и транспарентно. Када је у питању избор судија на три године, навео је да ове судије нису криве зато што Високи савет судства није урадио свој посао и што рад истих није оцењен јер Високи савет судства није донео Правилнико о мерилима и критеријумима за оцену рада судија изабраних на трогодишњи мандат и држава ће морати коректно да реагује. Навео је да ће он лично заступати тај став. Исто важи и за судије прекршајних судова.

В.ф. председника Апелационог суда у Крагујевцу се захвалила државном секретару Министарства правде Данилу Николићу и навела да ће као члан Радне групе за израду радне верзије Закона о изменама и допунама Кривичног законика указати на разлоге који су довели до измена закона о којима расправа данас предстоји. Последње измене и допуне Кривичног законика извршене су 2009. године, а након тога је Република Србија преузела одређене међународне обавезе које проистичу из чланства у Савету Европе, као и из захтева Европске Уније у процесу придруживања и стицања статуса кандидата за чланство у Европској Унији. Такође, група држава за борбу против корупције Савета Европе- Греко је усвојила извештај за Републику Србију у оквиру трећег круга евалуације који садржи одређене препоруке за измене и допуне појединих

чланова Кривичног законика које се тичу коруптивних кривичних дела. Навела је и да је нужно било извршити и измене Кривичног законика због одређених техничких грешака и непрецизности које су довеле до дилема у судској пракси у процесу примене закона, као и из разлога што су у међувремену измењени неки други закони од значаја за прописивање кривичних дела.

Закон о изменама и допунама Кривичног законика има 37 чланова. Управо се чл.1 и 2 Закона о изменама и допунама Кривичног законика усклађују одредбе Кривичног законика са препорукама ГРЕКА у погледу важења Кривичног законика Републике Србије.

У чл.45 ст.5 и 6 мењају се одредбе које се односе на могућност да суд одреди да се казна затвора до 1 године издржава у просторијама у којима учинилац кривичног дела станује.

Такође је измењен и чл.46 ст.1 у погледу обавезног условног отпуста јер се речи „суд може“ замењује речима „суд ће“ чиме је условни отпуст престао да буде дискреција судије, већ је одлука о условном отпусту обавеза суда уколико су испуњени законом предвиђени услови.

Опозив условног отпуста је обавезан уколико осуђени док је на условном отпусту, учини једно или више кривичних дела за које је изречена казна затвора преко 1 године, чиме се мења досадашње решење да је обавезан опозив условног отпуста за кривична дела за које је изречена казна затвора преко 6 месеци.

После чл.54 који се односи на општа правила о одмеравању казне, додаје се чл.54а. Посебна околност за одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње чиме је створена могућност да се заштите одређене категорије посебно осетљивих лица која су по својој природи угроженији од других због припадности раси, другачијој вероисповести, другачијој националној или етичкој припадности, другачијег пола или сексуалне оријентације и тд. Ова околност ће се приликом одмеравања казне ценити као отежавајућа околност уколико наравно није обележје кривичног дела у питању.

У правилима о границама ублажавања казне – чл.57 брише се став 2 – забрана ублажавања казне која је до сада постојала у односу на одређена кривична дела.

У делу који се односи на мере безбедности исправља се мера безбедности – забрана приближавања и комуникације са општењем у погледу дужине трајања.

У општем делу Кривичног законика такође су извршене и одређене измене у погледу значења израза и то у погледу службеног лица и страног службеног лица, чиме је поступљено по препорукама ГРЕКА и у погледу дефиниције опојних дрога (став 15) чиме је усклађена одредба Кривичног законика и Закона о психоактивним контролисаним супстанцама те се сада опојним дрогама сматрају супстанце и препарати који су законом и другим прописом засновани на закону, проглашене за опојне дроге и друге забрањене психоактивне контролисане супстанце.

Такође су извршене и одређене измене посебног дела Кривичног законика и то тако што је уведена нова инкриминација као посебан облик преваре у групи кривичних дела против имовине: уговарање исхода такмичења – чл.208б.

Код кривичног дела из чл.210 – ситна крађа, утаја или превара мења се објективни услов постојања овог кривичног дела и имовински цензус се смањује на 10.000 динара, а та иста измена се уноси и у кривично дело разбојништво – чл.206 ст.4. Ова измена у погледу имовинског цензуса управо говори у прилог наше економске ситуације у земљи.

За овим је државни секретар **Данило Николић** навео да се извињава што прекида излагање в.ф. Председника Апелационог суда у Крагујевцу, Весне Петровић али да тражи да се присутни изјасне у погледу цензуса, обзиром да постоји предлог из Војводине да се цензус пусти на 5.000,00 динара јер постоји масовна појава кривичног дела крађа у сеоским домаћинствима са овако малом вредношћу одузетих ствари.

На наведено **в.ф. Председника Апелационог суда** је навела да је ове аргументе имала и радна група за израду радне верзије Закона о изменама и допунама Кривичног законика, додајући да о овоме свакако треба продискутовати. Затим је наставила са излагањем измена и допуна Кривичног законика из радне верзије и указала да се мења и инкриминација из чл.229а – неуплаћивање пореза по одбитку тако што се уводи у биће кривичног дела и намера за избегавање плаћања не само пореза, већ и доприноса или других прописаних дажбина.

Члан 234 се мења и уместо кривичног дела несавестан рад у привредном пословању уведено је ново кривично дело – злоупотреба положаја одговорног лица којим је остварен континуитет са чл.359 Кривичног законика, јер је из кривичног дела из чл. 359 КЗ одговорно лице прешло у ову инкриминацију и на тај начин је остварен континуитет кривичних дела, обзиром да су радње и извршења кривичних дела исте. Новина је да је уместо „користи“ уведена „противправна имовинска корист“ као последица кривичног дела чиме је сужена зона кажњивости.

Такође је уведено и ново кривично дело из чл.234а – злоупотреба у поступку јавне набавке која се односи на понуђача уколико као одговорно лице у предузећу или другом субјекту привредног пословања које има својство правног лица или предузетник, у поступку јавне набавке поднесе понуду засновану на лажним подацима, или на недозвољен начин договара са осталим понуђачима, или предузме друге противправне радње у намери да тиме утиче на доношење одлука наручиоца у било којој фази поступка јавне набавке.

Допуњено је и кривично дело фалсификовање знакова за обележавање робе, мера и тегова из чл.245 КЗ у погледу мера и тегова.

Измена постоји и у чл. 247 КЗ - омогућавање уживања опојних дрога, обзиром да се према радној верзији брише став 4 који се односи на одговорност здравственог радника.

И члан 348 КЗ – недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја је претрпео промене тако да су смањене казне за кривично дело из става 4 од 1 до 10 година, а била је од 2 до 12, а додаје се иза става 4 још један став који се односи на неовлашћено ношење предмета из става 1 за чије набављање и држање учинилац има одобрење надлежног органа који је привилегован облик кривичног дела у питању, јер је забрањена новчана казна или затвор до 3 године.

Ради заштите и спречавања ширења лажних азиланата у Европи уведено је и кривично дело у чл.350а – омогућавање злоупотребе остваривања права у иностраној држави.

Поступајући по препорукама ГРЕКА измењени су и бића кривичних дела примање и давање мита уношењем речи после овлашћења „или у вези са својим службеним овлашћењем“.

Такође су уведена и нова кривична дела тероризма - укупно седам, чиме је Србија хармонизовала свој кривични закон са преузетим међународним обавезама из међународне конвенције.

За овим је дала реч **професору Станку Бејатовићу** који као члан Радне групе има знатно обимнији задатак, обзиром да су измене Законика о кривичном поступку знатно веће и односе се на измену основних начела на којима поменути законик почива.

Професор Правног факултета у Крагујевцу, Станко Бејатовић поздравио је све присутне и навео да жели да укаже да је 2001. године у истој овој сали водио расправу око радне верзије Законика о кривичном поступку који је усвојен 2001. године. Навео је и то да је јединствено схватање стручне јавности да Законик о кривичном поступку из 2011. године није одговорио потребама због којих је донет, да се текстом наведеног законика предлаже различито решавање основних правних института. Навео је и то да неће говорити о томе који је члан Законика о кривичном поступку измењен, обзиром на то да се радна верзија Закона о изменама и допунама ЗКП налази на сајту Министарства правде и државне управе РС, али да жели да скрене пажњу и на круцијалне ствари. Министар правде и државне управе Републике Србије септембра месеца текуће године образовао је радну групу за израду радне верзије Закона о изменама и допунама ЗКП и тиме званично покренуо поступак измена овог законског текста који је у потпуности требало да се почне примењивати 15. јануара 2013. године. Кључни разлог оваквог, сасвим оправданог, става надлежног министарства је став стручне јавности Србије да не мали број решења овог законског текста није у складу не само са савременим тенденцијама у науци кривичног процесног права, решењима у компетентном компаративном кривичном процесном законодавству већ да нека од њих нису у складу ни са Уставом РС. Једном речју није, према углавном присутном схватању стручне јавности Србије у складу са кључним циљевима процеса реформе овог законског текста као целине започетог доношењем Законика о кривичном поступку 2001. године. Обзиром на ово циљ рада на доношењу Закона о изменама и допунама ЗКП је управо преиспитивање оних решења која по већинском схватању стручне јавности Србије нису у складу са оним са чиме треба да буде усклађен законски текст овог карактера. Крајњи циљ ових интервенција јесте управо остварење и основних циљева реформе кривичног процесног законодавства Србије уопште, а то је стварање нормативне основе за повећање ефикасности кривичног поступка и усаглашавање нашег кривичног процесног законодавства са савременим тенденцијама науке кривичног процесног права и решењима присутним у релевантном компаративном кривичном процесном законодавству. Полазећи од овако постављених циљева рада на овом законском пројекту Радна група је у изузетно кратком временском интервалу сачинила иницијалну радну верзију Закона

о изменама и допунама ЗКП. Навео је и то да је радна група била временски ограничена али да није била ограничена у својим размишљањима шта је то нужно што треба извршити у погледу тих измена у ЗКП.

Навео је и то да су основне карактеристике радне верзије Закона о изменама и допунама ЗКП следеће:

1. реафирмација начела материјалне истине путем предвиђања појачане улоге суда у поступку утврђивања одлучних чињеница. Наиме по мишљењу Радне групе, суд не би смео да буде а како је ранији текст ЗКП прописивао, пасивни надгледач кривичног поступка. По овој радној верзији терет доказивања оптужбе је на тужиоцу и суд по правилу изводи доказе на предлог странака. Предвиђа се обавеза суда да истинито и потпуно утврди чињенице које су од важности за доношење законите одлуке у границама оптужбе. Изричито се прописује обавеза суда да у циљу истинитог и потпуног утврђивања истине у границама оптужбе да и сам изведе доказе којима се те чињенице утврђују, под условом да такве доказе нису извеле странке. Практична примена овакве његове обавезе треба посебно да дође до изражаја на главном претресу где је се нпр. даје право суду да и без предлога странака, браниоца или оштећеног наређује прибављање нових доказа за главни претрес или изводи потребне доказе након што странке изведу доказе (чл.15. и чл.367.ст.2.тач.8.).

2. Ширење могућности примене јемства и на тачку 4 чл. 211 ЗКП. Проширено је поље могуће примене јемства и предложена је могућност одређивања јемства уместо мере притвора и у случају одређивања притвора по тачци 4 члана 211. (тј. и у случају када се окривљеном ставља на терет извршење кривичног дела са прописаном казном затвора преко 10 година, или му је пресудом првостепеног суда изречена казна затвора од 5 година или тежа казна)-(члан 202. став1). Уз ово, изричито је решено и питање функционалне надлежности суда за одлучивање о мери притвора, што је у зависности од фазе поступка (предпретресни судија, председник већа, веће суда).

3. Новине код мере притвора, измењен је четврти од три могућа разлога за одређивање притвора, везан за врсту и износ прописане-изречене кривичне санкције. Према предлогу Радне групе притвор се може одредити против лица за које постоји основана сумња да је извршило кривично дело за које је прописана казна затвора преко 10 година, или му је пресудом првостепеног суда изречена казна затвора од 5 година или тежа казна, ако начин извршења, околности у којима је дело учињено или тежина последице кривичног дела то оправдава. Поред овог редуцирано је и време трајања притвора у истрази. На основу решења судије за претходни поступак окривљени се може задржати у притвору уместо садашња три месеца највише месец дана од дана лишења слободе. На предлог јавног тужиоца притвор се може продужити одлуком ванрасправног већа истог суда још за 2 месеца. Веће непосредно вишег суда (члан 21. став 4.) може, на образложени предлог јавног тужиоца, из важних разлога продужити притвор највише за још три месеца. Поред овог прецизирана је и функционална надлежност суда за доношење одлуке о притвору, што је у зависности од фазе поступка у којој се одлучује о истом, као и временски интервали преиспитивања даљње оправданости притвора по службеној дужности, што је такође зависно од фазе поступка (по истеку сваких

30 дана до потврђивања оптужнице, а по истеку сваких 60 дана након потврђивања оптужнице па до доношења првостепене пресуде).

4. Ширење круга могућих начина посебног обавештавања о времену и месту предузимања процесних радњи на било електронски преносилац порука. Појаснио је да ако орган поступка сматра да ће обавештење бити примљено, учесник у поступку, а ако постоји опасност од одлагања изузетно и окривљени, може се обавестити телеграмом, телефоном или другим електронским преносиоцем порука о одржавању или одлагању главног претреса или предузимању друге радње.

5. Предвиђање инструмената заштите интереса оштећеног лица у случају коришћења начела опортунитета кривичног гоњења. Код начела опортунитета кривичног гоњења побољшан је положај оштећеног лица. И у случају одлагања кривичног гоњења и одбачаја кривичне пријаве јавни тужилац је дужан да пре доношења одлуке прибави мишљење оштећеног лица и да га касније обавести о непредузимању кривичног гоњења-одбачају кривичне пријаве. У циљу његове што веће афирмације посебно се нормира одбачај кривичне пријаве из разлога правичности као посебан облик начела опортунитета кривичног гоњења.

6. Посебно нормирање одбачаја кривичне пријаве из разлога правичности.

7. Превиђање додатних инструмената практичне реализације руководеће улоге јавног тужиоца у предистажном поступку и услова и начина ангажовања суда у овом поступку. Нпр. прибављање евиденције у вези са оствареном телефонском коминукацијом, коришћеним базним станицама итд. полиција може извршити само по наредби судије за претходни поступак издатој на захтев јавног тужиоца.

8. Новине код истражне фазе поступка:

- напуштање концепта паралелне истраге увођења концепта тужилачке истраге;
- основана сумња као предуслов покретања истраге;
- покретања истраге само против познатог лица

Истрага се покреће против одређеног лица и то познатог а не и непознатог за које постоји основна сумња а не основи сумње, да је учинио кривично дело за које се гони по службеној дужности и у њој се прикупљају подаци потрбни за подизање оптужнице или о обустави истраге и докази за које постоји опасности да се неће моћи поновити на главном претресу или би њихово извођење било отежано;

- решење јавног тужиоца о покретању истраге и његова контрола

Пре доношења решења о спровођењу истраге јавни тужилац је обавезан да саслуша осумњиченог, осим ако га већ у предистражном поступку није саслушао у складу са одредбама о саслушању окривљеног или ако постоји опасност од одлагања. Решење о спровођењу истраге доставља се, без одлагања, окривљеном и његовом браниоцу, са поуком о праву на жалбу и против истог окривљени и његов бранилац могу изјавити жалбу судији за претходни поступак у року од три дана од дана достављања решења;

- поверавање спровођења појединих поједних истражних радњи

Истрагу спроводи надлежни јавни тужилац с тим да се предузимање појединих радњи може поверити и другом органу;

-начини обезбеђења предузимања истражних радњи у корист окривљеног

У циљу обезбеђења доказа за главни претрес странке и бранилац могу предложити судији за претходни поступак да испита одређеног сведока, ако је вероватно да он због болести, старости или других важних разлога неће моћи да буде испитан на главном претресу. Ако се судија за претходни поступак не сложи са предлогом затражиће да о томе донесе одлуку ванрасправно веће суда. У случају прихватања предлога судија за претходни поступак ће о времену и месту испитивања сведока обавестити јавног тужиоца, окривљеног, браниоца и оштећеног уз упозорење да ће се радња предузети и у њиховом одсуству;

-предузимање доказних радњи у истрази и њихова доказна вредност;

Ако окривљени и његов бранилац сматра да је потребно предузети одређену доказну радњу у истрази у корист окривљеног, предложиће јавном тужиоцу да је предузме. Ако јавни тужилац одбије предлог за предузимање одређене доказне радње или о предлогу не одлучи у року од три дана од дана подношења предлога, окривљени и његов бранилац могу предложити судији за претходни поступак да предузме доказну радњу.

-сачињавање службене белешке о завршетку истраге;

Јавни тужилац завршава истрагу када нађе да је стање ствари у истрази довољно разјашњено и о томе сачињава службену белешку. О завршетку истраге обавестиће окривљеног и његовог браниоца, ако га има, и оштећеног.

9. Новине код споразума о признању кривичног дела

-могућност закључења споразума о признању кривичног дела од доношења решења о спровођењу истраге до изјашњења оптуженог о оптужби на главном претресу;

-промена елемената садржаја споразума;

-обавештавање оштећеног о рочишту на коме се одлучује о споразуму;

-двофазност у одлучивању суда о споразуму;

-смањење основа за изјављивање жалбе на пресуду о споразуму.

Споразум о признању кривичног дела јавни тужилац и окривљени могу закључити од доношења решења о спровођењу истраге па до изјашњења оптуженог о оптужби на главном претресу. У предложеном тексту споразума мора да буде прецизирана и врста и мера казне (а не само њени оквири као што је то случај сада), а елемент његовог садржаја може да буде и споразум у погледу имовине проистекле из криминалне активности која може бити одузета по посебном закону. О рочишту на којем се одлучује о споразуму обавештава се оштећени и његов пуномоћник. Предвиђа се двофазно одлучивање о тексту споразума. Прво суд доноси образложено решење о прихватању споразума и против њега није дозвољена жалба, а потом се доноси пресуда којом се окривљени оглашава кривим и иста се може побијати жалбом само ако није у складу са закљученим споразумом.

10. фаза оптужења и нова решења

- предвиђање рокова подизања оптужнице и последица непоштовања предвиђених рокова;
- претпретресни судија као субјекат испитивања оптужнице;
- обавезност одржавања рочишта за испитивање оптужнице;
- положај окривљеног и браниоца на рочишту за испитивање оптужнице;
- одлуке претпретресног судије у поступку испитивања оптужнице (одбијање, одбацивање и потврђивање оптужнице);
- ступање оптужнице на правну снагу.

Оптужница се подиже у року од 15 дана, односно 30 дана у нарочито сложеним случајевима од дана када је завршена истрага. Ако јавни тужилац не подигне оптужницу у овом року или не изјави да одустаје од кривичног гоњења, окривљени, његов бранилац и оштећени могу у року од осам дана од дана истека рока за подизање оптужнице да поднесу притужбу надлежном јавном тужиоцу. Оптужница се подноси претпретресном судији надлежног суда, и уз њу се достављају списи предмета јавног тужиоца из истраге. Претпретресни судија ће одржати рочиште за испитивање оптужнице у року од осам дана ако је окривљени у притвору, а ако се брани са слободе у року од 15 дана од дана достављања оптужнице. На рочиште ће позвати јавног тужиоца, окривљеног, браниоца и оштећеног. У позиву ће се позвана лица упозорити да ће се рочиште одржати и у њиховом одсуству. Окривљени и његов бранилац могу да изнесу доказе који окривљеном иду у корист, да упозоре на незаконите доказе на којима се заснива оптужба и да укажу на пропусте у истрази. Окривљени може признати да је крив по свим или неким тачкама оптужбе. Кад претпретресни судија оцени да је стање ствари довољно разјашњено да може одлучити о оправданости оптужбе, претпретресни судија објављује да је рочиште завршено. Три су могуће одлуке претпретресног судије у поступку контроле оптужнице. То су: Одбијање оптужбе; Одбацивање оптужнице и потврђивање оптужнице које може да буде и делимично, чином чега она ступа на правну снагу.

11. Главни претрес и предлог нових решења

- изузетна могућност одржавања припремног рочишта;
- могућност самоиницијативног прибављања доказа од стране суда након извођења доказа од стране странака на главном претресу;
- одступање од начела непосредности на главном претресу;

Према предлогу Радне групе председник вћа може одредити припремно рочиште за кривична дела за која је прописана казна затвора више од дванаест година, кад оцени да је одржавање припремног рочишта потребно с обзиром на прикупљене доказе, спорна чињенична и правна питања или сложеност предмета`` (члан 345.ст.1). Могућности самоиницијативног прибављања доказа од стране суда након извођења доказа од стране странака на главном претресу што је директна последица измене садржине чл.15.ст.3.која се тиче начела материјалне истине. У случају усвајања предложеног суд и без предлога странака, браниоца или оштећеног наређује прибављање нових доказа за главни претрес или изводи потребне доказе у складу са чланом 15. став 3, након што странке изведу доказе.``

Осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, могуће је на основу одлуке већа, ако су испитана лица умрла или се не могу испитати у догледно време.

12. систем правних лекова и предлог нових решења

-предвиђање другачијих случајева преиспитивања нападнуте првостепене пресуде по службеној дужности од стране другостепеног суда;

-ширење основа могућности улагања жалбе против другостепене пресуде;

-републички јавни тужилац као једини овлашћени субјекат могућности подношења захтева за заштиту законитости;

-увођење новог ванредног правног лека (захтева за испитивање законитости правноснажне пресуде.

Предвиђа се обавеза другостепеног суда да по службеној дужности испита нападнуту пресуду у два случаја :да ли постоји повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тач. 2, 3. 7, 9, 10 и 11. и да ли је на штету оптуженог повређен кривични закон. У складу са предложеним „Против другостепене пресуде дозвољена је жалба суду који одлучује у трећем степену у следећим случајевима: ако је другостепени суд изрекао казну затвора од тридесет година или тежу казну или ако је потврдио пресуду првостепеног суда којом је изречена таква казна; ако је другостепени суд на основу одржаног претреса утврдио чињенично стање другачије него првостепени суд и на тако утврђеном чињеничном стању засновао своју пресуду и ако је другостепени суд преиначио пресуду првостепеног суда којом је оптужени ослобођен од оптужбе и изрекао пресуду којом се оптужени оглашава кривим. Захтев за заштиту законитости подноси једино Републички јавни тужилац, као овлашћени субјекат и у случају усвајања овог предлога то право губе окривљени и његов бранилац. Уводи се нови ванредни правни лек - Захтев за испитивање законитости правноснажне пресуде, који има право да поднесе окривљени који је правноснажно осуђен на безусловну казну затвора од најмање једне године или казну малолетничког затвора, као и његов бранилац, и то у случајевима посебно назначеним у радној верзији ЗКП-а. Захтев за испитивање законитости правноснажне пресуде подноси се у року од 30 дана од дана када је окривљеном и браниоцу достављена правноснажна пресуда, стим да окривљени, као и његов бранилац, који није користио жалбу против пресуде, не може поднети захтев за испитивање законитости правноснажне пресуде.О захтеву одлучује Врховни касациони суд.

13. Скраћени кривични поступак

-измена обима примене одредаба о скраћеном кривичном поступку

Према ставу Радне групе и скраћени кривични поступак теба да претрпи одређене измене, које се односе на обим примене одредаба о скраћеном кривичном поступку и тока главног претреса. Предлаже се њихова примена у свим случајевима кривичних дела за која се гони по приватној тужби ,што тренутно није

случај, односно о искључењу примене ових одредаба у поступцима за кривична дела који се воде пред посебним одељењима надлежног суда, што је случај сада. Осим тога, предлог је да се скраћени поступак води и за кривична дела за која је као главна казна прописана новчана казна или казна затвора до осам година. Код тока главног претреса предлог је предвиђање обавезе судије пред којим се држи главни претрес да после објављивања главне садржине оптужбе позове странке и браниоца да изнесу уводна излагања у складу са одредбама редовног кривичног поступка.

Након изнетог излагања професор Станко Бејатовић се захвалио присутнима на пажњи и стрпљењу и навео да радна верзија Закона о изменама и допунама ЗКП коју је израдила Радна група представља резултат залагања свих чланова Радне групе. Додао је и то да се радна верзија Закона о изменама и допунама ЗКП налази на сајту Министарства правде и државне управе РС и да сви и након данашње јавне расправе своје предлоге, примедбе и сугестије а које се односе на Радну верзију могу да упуте на овај сајт.

* * *

Након кратке паузе у трајању од 15 минута, в.ф. Председника Апелационог суда у Крагујевцу, Весна Петровић је отворила јавну расправу и позвала све присутне да своја запажања, предлоге и сугестије овом приликом изнесу.

За реч се јавио **Виши јавни тужилац у Чачку, Дејан Вељковић** и навео да овом приликом жели да се осврне на измене и допуне Кривичног законика и то на одредбе које се односе на кривично дело злоупотреба службеног положаја, као и кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 КЗ. Наведене измене јавни тужилац је довео у везу са одредбом чл. 229 КЗ која се односе на кривично дело пореска утаја. Сматра да код продаје робе на црно постоји кривично дело злоупотреба службеног положаја и не може да постоји кривично дело пореске утаје. Указао је на судску праксу и пресуду Врховног суда у којој је изнет став да свако ко изврши продају робе на црно врши кривично дело злоупотреба службеног положаја, а обзиром да се ради о неевидентној продаји робе, то не може бити кривично дело пореска утаја. **Сматра да у вези са овим питањем постоји одступања од праксе и да Радна група треба посебно да обрати пажњу на кривично дело пореске утаје, додајући да га треба прецизирати и тачно дефинисати, односно још једанпут размотрити да ли постојање овог кривичног дела треба везати за незаконито стечен приход, јер се таква решења могу наћи у упоредном праву.**

На наведено в.ф. Председника суда је одговорила да све на шта је Виши тужилац указао, Радна група је имала у виду приликом израде радне верзије, али да ће кривично дело пореска утаја бити предмет разматрања и анализе у каснијој фази, односно другој фази рада Радне групе за измену и допуну КЗ.

За реч се **јавио судија Апелационог суда у Крагујевцу, Александар Блануша, Председник Кривичног одељења** овог суда и навео да ће се посебно осврнути на одредбе ЗКП-а. Наиме, навео је да је у радној верзији Закона о

изменама и допунама ЗКП наведено да је **одредбом чл.498 ст.2 ЗКП прописано да пре подношења оптужног предлога притвор може трајати само онолико колико је потребно да се спроведу доказне радње, али не дуже од 30 дана.** Указао је на противречност јер је у истом ставу, другом реченицом, прописано да ако се поступак води за кривично дело за које се може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, притвор се може, на образложени предлог јавног тужиоца, ради прикупљања доказа који из оправданих разлога нису прикупљени, продужити највише за још 30 дана.

Ставом трећим истог члана прописано је да решење из става два доноси судија појединац и да је на то решење дозвољена жалба већу, која не задржава извршење решења.

У напред наведеном уочавају се **две нелогичности**. Прво, прва реченица става другог односи се, неспорно, на притвор пре подношења оптужног предлога, а потом друга реченица истог става каже „ако се поступак води“, па је нејасно да ли се друга реченица односи на поступак након поднетог оптужног предлога јавног тужиоца, будући да је одредбом чл.499 ст.1 ЗКП прописано да се скраћени поступак „покреће“ на основу оптужног предлога јавног тужиоца. Логично је да пре него што је поступак покренут он се не може ни водити. Међутим, како се у другој реченици другог става чл.498 ЗКП каже да се притвор може продужити највише за још 30 дана, произилазило би да се ипак и ова друга реченица односи на притвор пре подношења оптужног предлога, али тада се поставља питање како решење о одређивању или продужењу притвора може да донесе судија појединац, када пре подношења оптужног предлога којим се тек тада покреће скраћени поступак немамо судију појединца, будући да тек пошто се подношењем оптужног предлога покрене скраћени поступак одредиће се судија појединац који ће поступати по том предмету.

Дакле, пре подношења оптужног предлога и формирања предмета у суду, у конкретној кривично-правној ствари не поступа судија појединац, већ евентуално се може говорити о надлежности судије за претходни поступак.

На наведено, државни секретар Данило Николић је навео да су примедбе судије Александра Блануше основане и добро уочене и да ће у радној верзији то бити измењено.

Даље, судија Александар Блануша је наставио са изношењем примедби:

Притвор у редовном поступку

Одредбом чл.212 ст.1 тач.3 ЗКП прописан је, као основ за одређивање притвора, „особите околности које указују да ће у кратком временском периоду поновити кривично дело или довршити покушано кривично дело или учинити кривично дело којим прети“, а сада радном верзијом Закона о изменама и допунама ЗКП предлаже се: „особите околности које указују да ће поновити кривично дело или довршити покушано кривично дело или учинити дело којим прети“.

Сматра да је боље законско решење из сада важећег ЗКП, будући да брисањем речи „у кратком временском периоду“ биће омогућено, као што је и досадашња пракса показала, да се притвори одређују и у ситуацији када се процени да би окривљени у неограниченом временском периоду могао поновити кривично

дело (или довршити дело или учинити дело којим прети), након чега би окривљени могао бити задржан у притвору знатно дуже него што је то нужно у конкретној кривично-правној ствари, за разлику од актуелног законског решења где се то ограничава на „кратак временски период“, јер је сврха притвора несметано вођење кривичног поступка а не превенција вршења кривичних дела.

У погледу предложене измене тачке 4 члана 211 став 1 ЗКП, сматрам, а у вези чега је обавио разговор и са колегама из кривичног одељења Апелационог суда у Крагујевцу, који деле његово мишљење, да је предложена измена у свему правилна и да као таква треба да буде унета у законски текст.

За реч се јавио заменик Апелационог јавног тужиоца, Слободан Свилкић и указао да речи „кратак временски период“ у поменутој законској одредби представља растегљив појам који може бити различито тумачен због чега се и противи уношењу речи „кратак“.

За овим је судија Александар Блануша наставио са даљим излагањем и указао на одредбе које се односе на јемство. Наиме, одредбом чл.202 ст.1 ЗКП прописано је, поред осталог, да се окривљени који је већ у притвору може пустити на слободу, ако он лично или неко други за њега пружи јемство... Потом, одредбом чл.206 ЗКП прописано је да ће се према окривљеном, који прекрши обећање из чл.202 ЗКП, одредити притвор.

Сматра да су ове одредбе **међусобно противречне** и да би могле да доведу до неуједначене судске праксе, будући да одредба чл.202 ст.1 ЗКП одговара садашњем законском решењу (тзв. стари ЗКП), у том смислу да се окривљеном, који је у притвору, не укида притвор решењем којим се одређује јемство, већ се само одлучује да се он има пустити на слободу, међутим, наведена одредба чл.206 ЗКП прописује одређивање притвора (ако се решењем одузима јемство), па је нејасно да ли се по новом ЗКП притвор у овој ситуацији укида, јер одредбом чл.202 ст.1 ЗКП каже се да ће се окривљени пустити на слободу, а одредбом чл.206 ЗКП каже се да ће се одредити притвор.

Да би се одредио притвор он прво треба да буде укинута али тако не каже одредба чл.202 ст.1 ЗКП.

На наведено, државни секретар Данило Николић је навео да су примедбе судије Александра Блануше **оправдане и да су већ уочене на састанку Радне групе у Београду.**

За овим је судија Александар Блануша наставио са даљим излагањем и навео да су у члану 240 ЗКП, став 2, став 3 и став 4, додате, радном верзијом Закона о изменама и допунама ЗКП, речи „и бранилац“, што сматра сувишним, с обзиром да из одредбе чл.71 ст.1 тач.5 ЗКП произилази да бранилац, поред осталог, има и она права која су наведена чл.240 ЗКП, самим тим што он има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузимати окривљени. Уколико би се додали речи „и бранилац“ онда би се могло поставити питање да ли треба додати речи „и пуномоћник оштећеног као тужиоца“, будући да одредбе чл.240 ЗКП говоре о „странкама“, а странке су у кривичном поступку, у ситуацији када је оштећени преузео кривично гођење, оштећени као тужилац и окривљени.

На наведено **проф. Станко Бејатовић** је навео да је ова измена у наведеном члану унета на инсистирање представника Адвокатске коморе који се zaloжио да буде унет и термин бранилац, стим што је додао да је Радна група истог мишљења као и судија Александар Блануша.

За овим је **судија Александар Блануша** наставио са даљим излагањем и навео да што се тиче **подношења оптужнице суду**, одредбом чл.333 ст.1 ЗКП прописано је да се оптужница подноси претпретресном судији надлежног суда... потом, такође у првом ставу, стоји да се „уз оптужницу, **већу достављају**...“.

Сматра да уместо речи „већу“ треба да стоје речи „претпретресном судији“, будући да у овој фази поступка надлежност већа по актуелном ЗКП, ако се усвоје предложене измене, преузима претпретресни судија.

На наведено, **државни секретар Данило Николић** је навео да је у новијој радној верзији прецртано веће, али да у текст у сваком случају бити пречишћен.

Судија Александар Блануша је наставио са излагањем и навео да је на више до сада одржаних скупова, посвећених новом ЗКП из 2011. године указао да је нејасан и противречан чл. 15 ЗКП, нарочито у делу где је одређено да суд изводи доказе на предлог странака, одакле би произишло да ЗКП уводи страначки поступак, а потом у истом члану се наводи да суд може и сам одредити да се докази изведу, па се постављало питање да ли се осуђујућа пресуда може засновати на таквом доказу, будући да би произишло да је оптужба опстала и по њој донета осуђујућа пресуда само стога што се суд, у страначком поступку, ставио на страну једне странке (јавног тужиоца) и извео по службеној дужности доказ у циљу опстанкаоптужбе.

Сада предложеним изменама, сматра, иде се корак уназад тј. враћа се досадашње (по „старом“ ЗКП) законско решење, у смислу да је суд дужан да истинито и потпуно утврди чињенице које су од важности за доношење законите одлуке у границама оптужбе и да изведе доказе којима се те чињенице утврђују, с тим што је додато и „само када такве доказе нису извеле странке“.

Сматра да је боље законско решење из актуелног ЗКП - чл. 17 ст. 1 уз одређене корекције, где је наведено да „суд изводи доказе на предлог странака“, будући да из предложених измена, као што је и по „старом“ ЗКП, произилази да суд треба да изводи доказе да би оптужба опстала, уместо да онај ко подноси оптужбу суду пружи за њу доказе, а суд да се изјасни да ли су тим доказима потврђени наводи оптужбе или пак нису.

Осим тога, указао је на то и да је нејасно ко изводи доказе, будући да је у предложеним изменама наведено „само када такве доказе нису извеле странке“, одакле би произишло да доказе „изводе странке“, а у одредбама чл. 302 ЗКП прописано је да окривљени и бранилац предлажу јавном тужиоцу да „предузме одређену доказну радњу“, а ако то јавни тужилац одбије може се предложити судији за претходни поступак да „предузме доказну радњу“, након чега судија за претходни поступак може „предузети“ предложену доказну радњу.

Из одредаба чл. 302 ЗКП произилази да јавни тужилац или пак судија за претходни поступак, у предистражном поступку, предузимају доказну радњу, па се појавило као питање шта се подразумева под извођењем доказа а шта под

предузимањем доказних радњи. С тим у вези одредба чл. 350 ст. 1 ЗКП прописује да ће председник већа позвати странке, браниоца и оштећеног да образложе предложене доказе које намеравају да изведу на главном претресу. Затим, одредба чл. 82 ЗКП прописује да се у поступку докази прикупљају и изводе у складу са одредбама овог Законика. У наведеном чл. 301 ЗКП, чије се брисање предлаже, стајало је да осумњичени и његов бранилац могу самостално прикупљати доказе у корист одбране. Потом, одредбе чл. 404 ЗКП односе се на извођење доказа ван главног претреса, где је прописано да ће сведока или вештака који не могу да дођу пред суд испитати председник већа или судија члан већа, о чему ће бити обавештене странке, бранилац, оштећени и стручни саветник, који имају сва права из чл. 402 ЗКП, па произилази и да могу непосредно да постављају питања, с тим што ће питања први постављати председник већа (или судија члан већа) само у ситуацији ако је суд одредио испитивање сведока (или вештака), па би произишло да и код извођења доказа ван главног претреса у смислу одредаба чл. 404 ЗКП питања сведоку (или вештаку) може постављати прво странка која је предложила сведока (или вештака) и поред тога што се одредбом чл. 404 ст. 1 ЗКП наводи да Веће може наредити да ван главног претреса таквог сведока или вештака испита председник већа или судија члан већа.

Из цитираних одредаба нејасно произилази, што је став више колега са којима је разговарао, шта ЗКП, како је већ наведено, подразумева под извођењем доказа а шта под предузимањем доказне радње (ако говоримо о предистражном поступку), или пак под „прибављањем доказа“ и „извођењем доказа“ на главном претресу.

Државни секретар Данило Николић је навео да је решење у вези са извођењем доказа формулисано на начин како је то урађено и у Америчком статуту, као и да је око овог круцијалног питања постојала дилема „да ли ћемо оставити судију да нема никакав утицај на извођења доказа, или ћемо суду дати право да изводи доказе са које странке нису дале предлог.

За реч се јавио **Апелациони јавни тужилац Небојша Будић** и предложио да се овај члан претходно појасни, обзиром да је нејасан, у погледу извођења доказа по службеној дужности.

За реч се јавио **заменик Апелационог тужиоца Слободан Свилкић** и најпре истакао да је текст радне верзије који се налази на сајту Министарства правде и државне управе РС и да је исти измењем у кратком року у односу на претходну радну верзију и што лично сматра да је добро, јер промене које је уочио иду у добром правцу. Затим је навео да начело материјалне истине као једно од основних начела ЗКП не може у потпуносит бити остварно уколико би било прописано да се докази изводе једино на предлог странака. Суд мора да иде ка утврђивању материјалне истине. Поставља се питање улоге Апелационог суда у вези са укидањем пресуде, односно да Апелациони само једном може да укине првостепену пресуду и да приликом поновног одлучивања у другостепену поступку, Апелациони суд након што једном укине пресуду у бројним случајевима мора да отвори претрес, па самим тим поступак у предметима дуже траје. Увођење овог начела је велики проблем. Кривични суд би се довео у улогу парничног суда, те све ово по његовом мишљењу, захтева детаљну анализу.

На наведено **државни секретар Данило Николић** је истакао да је постојећи закон из 2011. године који се још увек не примењује лош.

За реч се поново јавио **судија Апелационог суда у Крагујевцу, Александра Блануше** који је навео да има примедбу која се односи на чл. 319 ст. 4 ЗКП у погледу тога што по његовом мишљењу уместо термина „нападнуто“ треба да стоји термин „побијано“. Навео је да подржава термин „основана сумња“ у измењеном чл. 295 ЗКП а не „основи сумње“ као што је то сада било.

За реч се јавила **судија Апелационог суда у Крагујевцу, Милунка Цветковић** која је навела да је новина у предлогу радне верзије Закона о изменама и допунама ЗКП-а претпретресни судија, а не веће. Навела је да смо до сада према постојећем закону имали формално и материјално испитивање оптужнице. У пракси је било ситуација да се не приступа формалном испитивању оптужнице ни од стране тужиоца ни од стране судије што се после дужег периода искоришћавало од стране бранилаца приликом писања жалбе. Навела је да се боји да ће и претпретресни судија занемарити испитивање формалне оптужнице. **Претпретресни судија треба да изврши и формалну и материјалну контролу оптужнице.** Сада је у пракси ситуација таква да се у образложењу оптужнице само наводи шта је ко рекао, а не наводи се које чињенице се којим доказом доказују. Даље је да на рочишту за претходно испитивање оптужнице претпретресни судија може да врати оптужницу тужиоцу на уређење и да она има примедбу која се односи на чл. 337 ЗКП у том смислу да би требало прецизирати да се приликом враћања оптужнице тужиоцу на уређење **враћају и списи**, обзиром да је прописано да тужиоци приликом достављања оптужнице достављају и списе, додајући да је такође потребно да се прецизира да ли се тада списи достављају у фотокопији која мора да буде оверена или се достављају у оригиналу, као и ко, уколико се враћају оптужница на уређење и списи, **о томе обавештава браниоца и окривљеног.** **Додала је да је и мишљења да на рочишту за претходно испитивање оптужнице јавност треба да буде искључена.** У даљем излагању је навела да јој се код припремног рочишта јако допала идеја обавезног припремног рочишта код одређених тешких кривичних дела. **Даље је навела да је у чл. 341 ЗКП вероватно у питању техничка грешка јер уместо већа треба да стоји претпретресни судија. Што се тиче измене у чл. 15 ЗКП ова друга верзија је боља него прва, али мишљења је да ће касније браниоци у пракси злоупотребљавати одредбу овог члана и указивати да је судија неједнако поступао. Мишљења је да би можда требало назначити да суд треба да изведе доказе по службеној дужности само у корист окривљеног а не и на штету и у користи окривљеног.**

За реч се јавила **Драгана Радовић, стручни сарадник Основног суда у Чачку** која је поставила питање да ли је предложеним одредбама ЗКП угрожено неко право окривљеног у скраћеном поступку, обзиром да окривљени и бранилац немају право да иницирају поступак испитивања оптужног предлога а ради се о релативно тешким кривичним делима за које је запређена казна затвора до 8 година.

На предње изнето, **проф. Станко Бејатовић** је навео да је предвиђена контрола оптужног акта и да су сви инструменти предвиђени ради заштите права окривљеног, нашта се надовезао и **државни секретар Данило Николић** рекавши

да је то проблем материјалног права, тј. да ли су правилно одмерене казне код свих кривичних дела.

За реч се јавио **Председник кривичног одељења Основног суда у Крагујевцу, Мирослав Лепојевић** који је навео да је његово мишљење да су одредбе о скраћеном поступку доста оскудне и нејасне и додао да се у чл. 506 и 507 не говори јасно да ли претрес може да се одржи без присуства јавног тужиоца. Према предлогу се тумачи да не може.

На предње изнето, **проф. Станко Бејатовић** је навео да је код тешких кривичних дела обавезно присуство тужиоца на претресу, обзиром да је круг кривичних дела према предлогу проширен по којима се сада у првом степену у Основном суду.

За реч се јавио **в.ф. Председника Основног суда у Пријеполу, Милета Безаревевић**, који је навео да има примедбу која се односи на чл. 11 ЗКП и на употребу језика у поступку и предложио, обзиром да на подручју Основног суда у Пријеполу постоји проблем везан за бошњачки језик, да се за странке које су завршиле школу на српском језику, а припадници су националних мањина, констатује да српски језик познају или да, ако се ово не усвоји, треба ангажовати судског тумача за бошњачки језик. Такође је предложио да уколико се већ води кривични поступак према окривљеном, да се поступак за ново кривично дело истог окривљеног споји. Навео је да се поднесци из чл. 229 ЗКП враћају на уређење под претњом одбачаја подносиоцу поднеска, али да је он мишљења да поднесак написан од стране адвоката као стручног лица треба одбацити, а не враћати на уређење.

За реч се јавио **Виши тужилац у Краљеву, Милош Бзенић** који је навео да он има примедбу по питању чл. 284 ст. 1 и да сматра да овај став треба допунити „или уопште није кривично дело“. Такође је предложио да се у одредбе ЗКП-а унесе и да тужилац може да не приступи на претрес уколико за то има оправдани разлог, те ставља примедбу да главном претресу може да присуствује и тужилачки помоћник или приправник, обзиром да је таква одредба назначена када су у питању браниоци.

За реч се јавио **судија Апелационог суда у Крагујевцу, Љубинко Ћетеновић**, који је поздравио све присутне и навео да жели да похвали концепцију измена и допуна ЗКП-а, јер измене и предлоге које стављамо не могу изгледати као измене јер би се тиме нарушило начело овог поступка као и органи који учествују у поступку и цела та концепција не би била квалитетна. **Што се тиче редовног поступка од почетка има примедбу на одредбу држања претреса пред другостепеним судом, како би се отклонила битна повреда одредаба кривичног поступка којом је захваћена првостепена пресуда.** Начело изузетка да се пред другостепеним судом држи претрес због непотребно утврђеног чињеничног стања, претворено је у правило. Самим тим се поставља питање где је едукативна улога другостепеног суда, као и одговорност судија првостепеног суда, уколико првостепени суд не отклони битну повреду одредаба кривичног постука на коју му је укидајућим решењем већ указано. Треба размислити да ли се због битне повреде треба држати претрес пред другостепеним судом. Даље је навео да сматра да су битне повреде које су сада разлог за изјављивање жалбе, добро решене што се

тиче тачке 11, али да има примедбу која се односи на одредбу чл. 438 ст. 2 тач 1 где битна повреда због недозвољених доказа представља релативну битну повреду поступка, додајући да је мишљења да то треба да остане апсолутно битна повреда и да је то мања штета од онога што ће се добити овом изменом. **Даље је навео да има примедбу која се односи на чл. 494 а ЗКП-а која се односи на нов ванредни правни лек и где се у ставу 1. наводи да исти може поднети окривљени који је правноснажно осуђен на безусловну казну затвора од најмање једне године, додајући да му је нејасно шта је био мотив Радне групе да се право подношења ограничи једино на окривљене који су осуђени на казну затвора у овом трајању.** Навео је да нема предлога, али **сматра да би овај ванредни правни лек требало да се односи на све пресуде где је изречена казна затвора од једне године.** Даље је навео да треба размотрити састав већа трећестепеног суда јер по постојећем решењу у радној верзији на пресуду донету у другом степену од стране већа састављеном од троје судија, по жалби одлучује веће такође у саставу од троје судије, **те би можда требало да ово веће у трећем степену буде петочлано.**

На предње изнето **професор Станко Бејатовић** је одговорио да уколико би сви окривљени који су осуђени на безусловну казну затвора имали право на подносе напред наведени ванредни правни лек, у том случају ВКС као надлежан у овом случају, би био пренатрпан предметима, док је са друге стране интенција Министарства да се изричу и алтернативне кривичне санкције.

За реч се јавио **судија Вишег суда у Ужицу, Јовиша Лазаревић** који је навео да има примедбу на чл. 302 ЗКП и навео да би предложеном изменом овог члана постојале две истраге и то једна истрага коју води јавни тужилац а друга коју води судија за претходни поступак на предлог окривљеног, на шта се надовезао **професор Станко Бејатовић** који је навео да је ова одредба управо овако формулисана како би се што више заштитили интереси окривљеног.

Како се више нико од присутних није јавио за реч, **в.ф. Председника Апелационог суда у Крагујевцу, Весна Петровић** је замолила све учеснике скупа да све писмене предлошке упуте на мејл Министарства правде и државне управе РС и истовремено се захвалила члановима Радне групе, као и свим присутним судијама, тужиоцима и заменицима на присуству на оваквом скупу.

Завршено у 15,45 часова.

Водиоци записника:

Секретар суда, Марија Чампаревић

Виши судијски сарадник, Зорица Јовановић

Виши судијски сарадник, Иван Пирковић